

כולל "פורת יוסף"
ע"ש ר' יוסף בן ר' סעדיה חמד ז"ל
רח' זבולון 37 גדרה

זמני השבת
לפי אופק אשדוד
בניסת השבת: 19:19
יציאת השבת: 20:20

עלון מס' 213
ט"א אב התשע"ב

דברים

"טרוזכם ומיש'אכם
ורייככם"
לוי שהוטל למנונה פרנץ
על הציבור
ללא רק זו שללא יתגבאה
על הציבור, לאלא צריך
לקבל עליו להיות סבלן,
שולמע חרפתו
ואינו לנשיב
כלאו שכתב ה'מרדכי'
שיותר זכות גדול הוטל לו
שיחרפוהו,
למלה שיברכו אותו
~ ים של שלמה ~

"מחודדין בפיר" ...

שיהיו דברי תורה

"אוכל תשברו מאתם בכסף ואכלתם" (כ"ג ג')

אומר הקב"ה לישראל: אתם נמצאים במחיצתי ארבעים שנה, מקבלים מן ו'באר מרים', הבגדים גדלים אתכם, והעננים מכבסים ומגהצים עבורכם - ולא אמרתם תודה אף לא פעם אחת! לכן, כשתעברו בארצם של בני עשו, תקנו מהם אוכל ומים בכסף מלא! שלמו טבין ותקילין עבור אוכל ושתייה למיליוני אנשים, ואז נראה... או אז תבינו "כי ה' אלוקיך ברכך בכל מעשה ידיך, ידע לכתך את המדבר הגדול הזה, זה ארבעים שנה ה' אלוקיך עמך לא חסרת דבר".

ילד הסמוך על שולחן הוריו, מקבל את כל צרכיו, כלימודים, ביגוד חדש מדי שנה... האם הוא אמר תודה מימיו? וכי למה יאמר, הלא הכל מגיע לו... מה עושה אימו? יום אחד מגיע הילד והוא זקוק לכסף לטיול. שולחת אותו אמו לעבוד בחנות הירקות. עבור כל משלוח ללקוחות קיבל חמישה שקלים. לאחר יומיים צבר את הסכום הרצוי אך כל גופו דואב עליו...

לאחר שבמשך שבועיים תקנו אצל בני עשו את האוכל והשתיה הנצרכים לכם - אז תדעו להעריך את העובדה שעד היום לא חסרתם דבר...

שאלה אותו האמא, האם כבר אסף את הסכום הרצוי? ענה הילד, שאכן צבר את הסכום המבוקש. "אם כן", אמרה אימו, "תוכל עתה לשלם עבור הטיול". אמר הילד: "מאה שקלים שמרוויחים בצורה כזאת, לא מוציאים אותם על טיול..."

רבי זלמן סורוצקין זצ"ל
מתוך ומתוק האור ~

"אלה הדברים"

לא פחות ולא יותר..

משל לאדם שנכנס לחנות שמוכרים בגדים, ומדד בגד, ולפתע ראה באמצע הבגד חור שנעשה מסיגריה בוערת ואמר למוכר שהבגד הזה לא שווה שיש בו חור. המוכר לא הסכים, אלא אמר לו: "מה זה משנה חור קטן? תסתכל על כל שאר הבגד". אותו דבר זו התורה הקדושה, שכולה מקשה אחת, ועלינו להשתדל לקיים את כל המצוות. שהרי בימינו, אומר החפץ חיים, נשאר לנו בסה"כ לקיים כמאתיים מצוות מתוך התרי"ג ואל לנו להתיימשך מקיומן..

ובחרת בחיים

"אשר ישמעון שמועך"

מספרים על רבי עקיבא איגר זצ"ל שבעת זיקנה, לא שמע כמעט, ואילו כשהיה שומע איזה דבר תורה אפילו מרחוק לא היה לו בעיות שמיעה פתאום. וכששאלו אותו על הדבר, אמר להם: "אוזני כל הזמן שמעו דברי תורה עד שאינם יכולים לשמוע דברים שאינם של תורה, אבל דברי תורה אוזני קולטות ומבינות די מהר".

ובחרת בחיים

"הכעס, מונע לב האדם מכל הטובות..."
הימים הנוראים בהלכה ובאגדה

כל המבויש את
פני חברו סופו
שהוטל יתבויש...

רבי נחורמן

בזמן הזה, שאין מי
שיוצק להוכיח כראוי,
גם אדם שעוֹבֵר
עֲבֻרוֹת כְּפִרְהֶסְיָה,
לא יצא
מִגְדָר עֲמִיתָךְ,
וּמִצָּוָה לְאַהֲבֵ אֹתוֹ.
ה"חזון איש"

”בעֵבֶר הַיַּרְדֵּן“ (א.א.)

אין הורה שאינו מוכיח את בניו, וחובה עליו לעשות כן. אבל פעמים רבות באות התוכחות בעקבות כשלון, כאשר הנפש מרה והתיסכול רב, אין סיכוי שהתוכחה תיקלט במצב רוח זה. וכתב רבינו ה”אור החיים” הקדוש זצ”ל: ”משה רבינו נמנע מלהוכיח את ישראל במשך ארבעים שנות הליכתם במדבר עד שהגיעו לירדן, עמדו להכנס לארץ, באו למחוז חפצם, שאז יקבלו מוסרו. ולא מקודם, שהיו מרוחקי התקווה ונפשם קצרה, ולא יטו אזנם להשכיל בתוכחותיו”.

כמה מחייבים הדברים וכמה חשובים!

מתוך מעיין השבוע

וְלוֹ יִשְׁכְּלוּ בְנֵי הָאָדָם, הֲלֹא בְהַקְדָּים תִּפְלֶה מְהֵלֵב כָּל בֶּקָר וְלִפְנֵי כָל פְּעֵלָה הֵיוּ חוֹסְכִים הַרְבֵּה מֵאֵד עֲגָמַת נֶפֶשׁ מִצְעָקָם.

אִם כְּשֶׁרָה בְּיִשְׂרָאֵל! אִם בְּעֵלְת אַמּוֹנָה אֶת, וְחִכְמָה שׁוֹכֶנֶת בְּקִרְבָּךְ, עֲשֵׂי זֹאת אִפּוֹא, לְקוֹם בְּבִקְר רַבַּע שָׁעָה מִקֶּדֶם, הַקְדִּימִי תִפְלֶה עַל כָּל תַּכְנִית הַיּוֹם שְׂיִשׁ לָךְ.

תִּפְלֶה עֲלֶיךָ, עַל בְּצִלְךָ, עַל הַיְלָדִים שְׂיִהִיו רְגוּעִים, עַל הַבְּשׂוּלִים, הַקְנִיזוֹת וְהַסְדּוּרִים שְׂיִשׁ לָךְ לְסֹדֵר כְּאוֹתוֹ יוֹם, וְתִרְאִי פְּלָאִים מְמַשׁ..

~ מתוך ”ברומו שלעולם” ~

מעשה בזמן רבי אלעזר בן יעקב, היה יהודי עיוור שבא לעיר לקבץ נדבות. כשהגיע לביהכנ”ס של רבי אלעזר הלך רבי אליעזר וישב תחת אותו עני. כשראו את זה כל הציבור סברו שהעיוור חשוב ומכובד יותר מרבי אליעזר ותרמו לו בשפע. והיה העיוור הזה מתפלל על הצלתו הגדולה.

כששאל העיוור את הציבור מה קרה שכולם תרמו בשפע? אמרו לו מפני שהרב יושב תחתך אז אנחנו מבינים שאתה גדול יותר מהרב. כששמע את זה העני בירך את הרב: ”אתה גמלת חסד עם אדם שנראה ואינו רואה, יהי רצון שהקב”ה שהוא רואה ואינו נראה יגמול עמך חסד ויתקיים בך מקרא שכתוב ”אשרי משכיל אל דל ביום רעה ימלטהו ה'” (תהילים מא, ב).

ירושלמי מסכת שקלים

”בּוֹלֵ סוּף”

כוונת משה רבינו ע”ה לרמוז ליהודי שיראה תמיד מול עיניו את ה”סוף שלו” ויזכור שהעולם הזה הוא רק ’פרוזדור’ והעולם הבא דומה ל”טרקלין” ושם האולם הגדול, ולכן צריך להכין הרבה צידה, לדרך הארוכה..

האור החיים הקדוש

פינת ההלכה

הרב דב ניסים שליט”א,
ראש כולל ”פורת יוסף”

דיני שבת שחל בה תשעה באב

כשחל תשעה באב בשבת, התענית נדחית ליום ראשון (דהיינו, מצאת השבת), ואין דיני אבלות נוהגים בשבת כלל. ולכן:
א. ברוב קהילות ישראל, נוהגים ללבוש בגדי שבת כרגיל. ויש מבני אשכנז הנוהגים שלא ללבוש בגדי-שבת, בשבת שלפני תשעה באב, ומחליפים רק בגדים התחתונים בלבד.

ב. אוכלים בשר ושותים יין כרגיל, ואפילו בסעודה שלישית שמסתיימת סמוך לשקיעה, והיא סעודה המפסקת קודם הצום. ורק מי שאינו רגיל לאכול בשר בסעודה שלישית, יכול להימנע גם בשבת זו.

ג. רשאי ללמוד תורה בשבת, גם אחר חצות היום, בכל מה שירצה. אלא שטוב ונכון ללמוד בשבת אחר חצות היום, בהלכות תשעה באב, וללמוד לרבים הלכות אלו.

ד. אין צריך להסיר את הנעליים שברגליו מיד עם שקיעת החמה של יום שבת, ומותר להישאר עם הנעליים גם לאחר יציאת השבת, עד לאחר אמירת ’ברכו’ שלפני תפלת ערבית של מוצאי שבת.

וראוי להכריז בבתי הכנסת ולהודיע לצבור שתפלת ערבית תהיה רק לאחר חצי שעה מזמן שקיעת החמה, ובכך תהיה אפשרות לקהל להחליף בגדי שבת בבגדי חול, ולחלוץ נעלי העור שברגליהם כ-20 דקות אחר השקיעה, ויבואו להתפלל בליל תשעה באב, במוצ”ש, בבגדי חול ובמנעלי בד המותרים בתשעה באב.

ה. הואיל ואי אפשר להבדיל על היין במוצאי שבת, מבדילים על היין במוצאי יום ראשון, שהוא מוצאי הצום, ללא בשמים וללא נר (וחולה שאינו צם, יבדיל על היין ויברך על הנר).

ו. אין מברכים על הבשמים במוצאי שבת זו, אבל מברכים על הנר ’בורא מאורי האש’ קודם קריאת מגילת איכה. והנשים יברכו על הנר ’בורא מאורי האש’ בביתן, אחר צאת השבת.

רבי יהודה אומר, בנוהג שבעולם - כאשר אדם מקבל אורה, ביום הראשון שוחט לו עגל, ביום השני שוחט לו שה, ביום השלישי - תרנגול, ביום הרביעי מגיש לו קטניות, וכך - ממעט והולך, לא דומה יום ראשון ליום אחרון.

ואילו אצל הקב”ה אינו כן, אלא ”ארבעים שנה לא חסרת דבר” - יום אחרון כיום ראשון.

מדרש תהלים

”אֲשֶׁרִי אֲדָם בּוֹפּוֹזֵד תְּבוּיָד וּבִמְקֵשָׁה לָבוּ יִפּוֹל בְּרַעְיָה” (משלי כה, יד)

הַאֲזַן שְׂמַיָּה מִחַד מְהִיבֵר הַרְעָה אֲוֵבֵר אֲוֵבֵר מִיָּנִי מִקּוּוֹמִי, הוּא זֶה שִׁצִּיזִית.
הַאֲזַן אֲזַן שְׂמַקְשָׁה אֲבוּ וְאוֹמֵרִי ”אֲנִי אֲלֵא מִחַד מְהִיבֵר הַרְעָה - אֲנִי יִכּוֹל עֲלִיזִי, זֶה הַאִישׁ יִפּוֹל בְּרַעְיָה .